

slåede affattelse af lovens § 48 a, jf. lovforslagets § 1, nr. 16.

Er en statsamtmand eller et statsamt inhabilt ved behandlingen af en tilsynssag, vil Indenrigs- og Sundhedsministeriet i medfør af bestemmelsen kunne pålægge en anden statsamtmand at tage tilsynssagen op til behandling, jf. bemærkningerne til den foreslåede affattelse af lovens § 47, jf. lovforslagets § 1, nr. 16.

Rettes henvendelse i sager, som statsamtmanden endnu ikke har haft lejlighed til at tage stilling til, til Indenrigs- og Sundhedsministeriet, vil henvendelsen i overensstemmelse med forvaltningslovens § 7, stk. 2; blive videresendt til vedkommende statsamtmand som rette myndighed. Kun i tilfælde, hvor ministeriet særligt finder behov for at sikre, at statsamtmanden behandler en sag, statsamtmanden endnu ikke har haft lejlighed til at tage stilling til, er der således anledning til at meddele et pålæg herom.

Bestemmelsen giver indenrigs- og sundhedsministeren vide rammer for vurdering af, om der er anledning til at meddele et pålæg. Det er ikke tanken med bestemmelsen at pålægge indenrigs- og sundhedsministeren en pligt til, hver gang ministeren modtager en henvendelse om en mulig ulovlighed i en kommune, at tage stilling til, om henvendelsen medfører en pligt for statsamtmanden til at rejse en tilsynssag.

Adgangen til at pålægge et statsamt at tage en sag op er imidlertid den eneste måde, hvorpå ministeriet forudgående kan få indflydelse på, hvilke sager statsamtmanden tager op.

#### *Ad § 55*

Om baggrunden for bestemmelsen henvises til de almindelige bemærkninger, afsnit 7.3.4.

Bestemmelsen om opsættende virkning er ny, men delvis udtryk for en kodificering af gældende ret.

Det følger af almindelige forvaltningsretlige regler om opsættende virkning i forbindelse med administrativ rekurs, at såvel tilsynsrådet som indenrigs- og sundhedsministeren i de sager, hvor ministeren i dag fungerer som rekursmyndighed i forhold til tilsynsrådet, har adgang til at tillægge rekursen opsættende virkning for den påklagede afgørelse.

Såvel statsamtmanden som indenrigs- og sundhedsministeren vil efter bestemmelsen få samme mulighed for at tillægge en sag opsættende virkning i tilfælde, hvor indenrigs- og sundhedsministeren tager statsamtmandens afgørelse op af egen drift, som når ministeren handler som rekursinstans.

Om der i det enkelte tilfælde skal tillægges en klage eller en sagsrejsning af egen drift opsættende virkning, vil bero på de konkrete omstændigheder i sagen,

i hvilken forbindelse hensynet til de involverede og risikoen for, at formålet med rekursen henholdsvis sagsrejsningen forspildes, vil være af væsentlig betydning.

Efter bestemmelsens 2. pkt. kan indenrigs- og sundhedsministeren ophæve statsamtmandens beslutning om at tillægge ministeriets behandling af en sag opsættende virkning.

#### *Ad § 56*

Bestemmelsen giver indenrigs- og sundhedsministeren som øverste kommunale tilsynsmyndighed de samme muligheder for at oplyse en sag, som den foreslåede affattelse af lovens § 49 giver statsamtmanden. Der henvises derfor til bemærkningerne til § 49, jf. lovforslagets § 1, nr. 16.

Bestemmelsen indebærer herudover, at vedkommende statsamtmand har pligt til inden for de af ministeriet fastsatte frister herfor at tilvejebringe og meddele ministeriet de oplysninger og udleverede dokumenter, herunder dokumenter med personfølsomme oplysninger, som ministeriet måtte forlange inden for tilsynets virkeområde, jf. § 56, stk. 1 og 3. Dette svarer til den forpligtelse, tilsynsrådene har i dag over for ministeren, jf. den gældende bestemmelse i lovens § 63.

I forhold til de oplysningsmuligheder, indenrigs- og sundhedsministeren har i dag som overordnet tilsynsmyndighed, tillægges ministeren som noget nyt en tilsvarende adgang som statsamtmanden til i særlige tilfælde at pålægge kommunalbestyrelsen at tilvejebringe bemærkninger fra revisionen om kommunalbestyrelsens opfølgning på revisionens beretninger, jf. § 56, stk. 2. Ministeren tillægges endvidere som noget nyt en tilsvarende adgang som statsamtmanden til at forlange, at der optages indenretsligt forhør, når dette er påkrævet i den enkelte sag, jf. § 56, stk. 5. Ministerens adgang til at fastsætte frister for de oplysninger m.v., tilsynsmyndigheden i første instans – nu statsamtmanden – har pligt til at tilvejebringe, bliver endvidere nu kodificeret, jf. § 56, stk. 3, ligesom ministerens adgang til at anmode andre offentlige myndigheder om at yde den fornødne vejledning og bistand ligeledes kodificeres, jf. § 56, stk. 6. Andre offentlige myndigheder forudsættes at have vejledningspligt over for Indenrigs- og Sundhedsministeriet i samme udstrækning som over for statsamtmanden.

I overensstemmelse med den gældende bestemmelse i § 47, stk. 5, i lov om kommunernes styrelse fastsættes, at interne arbejdsdokumenter, som indenrigs- og sundhedsministeren modtager til brug for udvælsen af tilsynet, ikke som følge af videregivelsen mister